

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

“İki Kutsal Caminin Hizmetkârı (Hadimul Haremeyn Şerifeyn)” Döneminden “Vatancılık Ve İslam Ümmetini Ezme” Dönemine Geçiş!

Suudi Arabistan merkezli Şarkul Avsat gazetesi yazarlarından Abdurrahman Raşid, Muhammed bin Selman'ın, krallığın on yıllardır sahip olduğundan farklı bir söylem benimsemesinin ardından iç ve dış medya yönündeki değişimler konusunda Suudi rejiminin maruz kaldığı zorluklara işaret etti; zira Fahd ve Abdullah bin Suud dönemlerinde krala, “iki kutsal caminin hizmetkârı” unvanı verilmekle birlikte “tevhit devleti” gömleğini giymesi benimsenmişti. Raşid'in, 24/09/2024 tarihli makalesi, bin Selman döneminde, “ülke halkının “ithal enternasyonalizm ve yerel enternasyonalizm” olarak, yani aemlere rahmet olarak gelen azim İslam ideolojisi olarak adlandırdığı kimliğinin ve eğilimlerinin, dar ulusal sınırlara hapsolmuş ve Suud Hanedanı yönetiminin kaprisleri dışındakileri referans olarak görmeyen bir başkasıyla değiştirilmesi konusundaki girişimlerin hâlâ hızlı bir şekilde devam ettiğini vurgulamaktadır. Amerika'nın bölgedeki çıkarlarına hizmet etme karşılığında Suud Hanedanı'nın yönetimini kurtarmak için “saray mollalarının fetvaları” aracılığıyla Amerikan ordusunu Haremeyn ülkesine getiren işte bu kaprislerdir. Aksine bu kaprisler, kafirlerin kölesi olan Suudi Arabistan'ın fasık ve facir yöneticilerini, nebiler, peygamberler ve dinin koruyucuları konumuna getirmiştir!

Suudi Arabistan yöneticilerinin İslam nizamını ve onun davetini reddetmeye yönelik çalışmasındaki yönelimlerinde var olan soruna daha fazla ışık tutmak için Abdurrahman Raşid şunları söylemiştir: “İthal veya yerel enternasyonalizme karşı koymak vatancılık eylemlerinden biri olup ancak tek hedef bu değildir. Yüz yıl öncesine kadar ülkelerimiz kabileciliğe ve sınırlı yerel bağlara dayanıyordu ve ulusal kimliğin güçlendirilmesinde eksiklik olduğunda, enternasyonalist öneriler meşruiyet ve referans olmaya çalışıyordu. Nasırcılık ve Baasçılık, Arap komünizmi, Marksizm ve Maoizm ve aynı şekilde sosyalizm de dahil olmak üzere milliyetçilik, dini ve mirası adapte etmeye çalışan İslamcılığın aksine sınırları aşmaya çalışıp başarısız olmuş ve vatancılık karşıtı bir fikirden, devlet, vatan ve vatandaşlık fikri için büyük bir tehdit oluşturan organize bir gruba dönüşmüştür.”

Peki bu cümleler Abdurrahman Raşid'in, Suudi Arabistan Krallığı'nın, Suud Hanedanı ile ittifak halinde “uluslararası din kisvesine” bürünen ancak laiklik ideolojisini, yani dinin hayattan ayrılması ideolojisini pekiştiren, devlet politikasının yönetimini Suud Hanedanı'na ve diğer her şeyi de Âli Şeyh'e veren, yani İslam'da din adamları olmadığı halde din adamları ideolojisine bırakan Âli Şeyh ile, yani Muhammed bin Abdulvahhab'ın cemaati ile ittifak üzerine kurulduğunu unuttuğunu mu ima ediyor? Aksine İslam'a göre tüm teba şerî hükmün muhatabıdır, yani sorumludurlar ve İslam, diğer insanların dışında din adamlarını özelleştirmez; ancak herkes için bağlayıcı olan bu sorumluluk, yöneticilere nasihat etmeyi, onlara iyiliği emredip kötülükten nehyetmeyi, hatta onları muhasebe etmek, dahası gerekirse onları görevden almak için çalışmayı, onları insanların işlerini şeriatın hükümlerine göre ilgilenecek kimselerle değiştirmeyi, siyaseti belirli bir guruba ait

bir husus olarak görmemeyi, aksine ister temenni ister tezkiye şeklinde olsun bunu başkalarının yapmasını beklemeden insanların işlerini gözetme dürtüsüyle kişisel olarak genel sorumlulukları üstlenmek için çalışmayı içermektedir.

Her ne kadar Abdurrahman Raşid, Vahhabi mezhebinin kapsadığı bu seküler ittifakı unutmuş olsa da halkın hafızası ya da basın arşivinin aktardıklarını unutmaz. Zira 17/09/2010 tarihinde Alman Deutsche Welle, Abdurrahman Raşid'in el-Arabiya kanalının yönetiminden istifasının nedenleri hakkında şu bilgileri aktarmıştır: "Raşid'in istifasının nedenleri, Suudi Arabistan'da resmi mezhep olarak kabul edilen Hanbeli mezhebine dayalı Vahhabicilik davetine yönelik eleştiriler içeren ve İslam ile Batı'nın ilişkisi hakkındaki programların yayınlanmasının ardından kanal içindeki reaksiyonlardan ve kanalın Suudi Arabistan'daki resmi kurumlarla olan ilişkisinden kaynaklanmıştır." Açıklamasında editör hatalarına dikkat çeken Raşid, yaptığı işin doğası gereği "yayınlananların sorumluluğunu üstlenmesi gerektiğini ve bunun mesleğin temeli olduğunu" açıkladı. Görünen o ki Raşid'in Londra'da yayınlanan Suudi gazetesi Şarku'l Avsat'taki köşe yazısının durdurulması, konunun siyasi geçmişle ve Krallık içinde "kasıtsız editör hataları" olarak nitelendirilen hususları kırmızı çizgilerin aşılması olarak nitelendirmiş olabilecek akımlar ve kanatlar arasındaki çatışmalarla bağlantılı olduğu yönündeki spekülasyonları körüklemiştir. Doksanlı yılların ortalarında Şarku'l Avsat gazetesinin sahibi olan gruba bağlı "el-Mecelle" dergisinin genel yayın yönetmeni olarak çalışan Abdülaziz El-Hamis'in görüşüne göre, "Raşid'in edebi sermayesi olarak kabul edilen makaleleri, el-Arabiya kanalında yayınlanan ve Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab'ın davetinin maruz kaldığı eleştirilere, Suudi rejiminin öfkeli bir tepkisi olarak Şarku'l Avsat gazetesi tarafından yasaklanmıştır; zira Şeyh İbn Abdulvehhab'ın daveti ile Suudi Arabistan'daki kraliyet ailesi arasındaki ilişki, Suudi Arabistan'daki iktidar rejiminin temellerinden birini oluşturmaktadır. Dolayısıyla tarihsel olarak Krallık, "İmam ve Prens" yani İmam Muhammed bin Abdülvehhab ile Krallığın ilk kurucusu olarak kabul edilen Prens Muhammed bin Suud arasındaki bir sözleşme üzerine kurulmuştur." İktibas bitti.

Bu bilgilerin çok fazla açıklamaya ihtiyacı olduğunu düşünmüyorum; çünkü bunlar, Suudi rejiminin 2010'da İslam karşıtı gerçek yüzünü, dahası ona sadık maskeli yüzünü göstermek için acele etmek istemediğini gösteriyor; bu da Vahhabiliği ve onun yüzyıllar boyunca sağladığı hizmetleri bir kenara atmadan ve daha sonra onu inkar etmeden önce Vahhabiliği istismar edebilmek ve dinin uyarlanmasını en üst düzeye çıkarmak içindir; Abdurrahman Raşid'in aksine; zira o, açık laikliğini, İslam diniyle ilgili olan her şeye düşmanlığını ve mükemmeliyetçiliğini göstermekte hızlı davranmış ve Suud Arabistan devletinden, çıplaklar plajlarının açılmasına, müzisyenlerin onurlandırılmasına ve (Allah'ın mescitlerine ve Kur'an-ı Kerim'in dinlenip uygulanmasına) alternatif olması için onlara yönelik tüm tesislerin açılmasını hızlandırmasının yanı sıra kadın güreşi ve kadın futbolu yoluyla kadınların mahrem yerlerinin açılmasına, seyahat sırasındaki mahrem hükümleri de dahil olmak üzere tüm içtimai nizam hükümlerinin reddedilmesine, madenler ve petrol de dahil olmak üzere İslam ümmetinin mallarından çalınan servetlerin biriktirilmesi de dahil olmak üzere Suud Hanedanı yöneticilerinin çıkarlarına uyacak şekilde şerî nâssların anlamlarını tahrif edenlerin onurlandırılmasına ve aynı şekilde İslam'ın, vatancılık, milliyetçilik, sosyalizm,

kapitalizm ve bunlardan daha önemlisi İngiltere'den ithal edilen krallık rejimi mefhumları da dahil olmak üzere küfür mefhumlarıyla bir arada yaşamının kabul edilmesi olarak tasvir edilmesine yönelik daveti hızlandırmasını istemiştir.

Evet, Müslümanların geneli dini gerçek doğasından saptırmamıştır; bilakis bunu yapanlar, Âli Şeyh Vahhabi ve Suud Hanedanı ittifakını yapanlardır; şöyle ki, onlar krallıklarının kurulduğu günden itibaren İslam'ı, Suud Hanedanı'nın cebine uygun bir şekilde kendi ölçütlerine göre uyarlamışlardır; bu da; Kâfirleri dost edinmesi, ülkeyi askeri olarak onlara teslim etmeyi ya da kâfirleri Mekke ve Medine'ye sokmayı haram görmeyen ehlileştirilmiş bir İslam'dır! İslam'ı "Suudileştirmekte" ve Müslümanları doğdukları yer temelinde bölmekte hiçbir sakınca görmeyen mutedil bir İslam'dır! Nancy, Haifa ve Iggy Azalea gibilerini ülkeye getirerek Müslümanları önemsiz konularla oyalayan, küfrü ve ahlaksızlığı muteber bir bakış açısı ve kafirlerin yaşam tarzını da örnek alınacak bir model haline getiren tahrif edilmiş bir İslam'dır! Mekke'deki Kabe'nin yerine Washington'u namazın kiblesi haline getiren, İslam akidesi ve şerî hükümler yerine şeytanların kaprislerini fikri liderlik ve fikri kaide haline getiren ehlileştirilmiş bir İslam'dır! Bunu teyit eden şey, bin Selman'ın, ahad haberlerden sadır olması durumunda cezalarla (ukubatlarla) ilgili şerî hükümlerle amel etmeyi terk etme çağrısında bulunmasıdır ve sanırım bununla sadece Peygamberimizin sünneti yoluyla varit olan şeyleri kastetmektedir!

Abdurrahman Raşid'in makalesinde bahsettiği şu hususları da belirtmekte fayda vardır: "Bu gruplar, devlet fikri hakkında şüphe uyandıran bir dizi argümanlarla "vatan" kavramını yok etmeye çalışmakta, devletin sembollerini inkar ederek vatancılığa düşman olan bir felsefe sunmakta, bayrağa selam vermeye, kraliyet selamına, sınırlara ve antlaşmalara saygı göstermeye, yasalara, gelişime ve değişime karşı çıkmaktadırlar. Bugün şekilciliği, yüzeyselliği, aşırı cılığı ve şovenizmi değil, vatancılığı ve doğal aidiyeti derinleştirmek çok daha önemlidir. Zira vatancılık, birleştirici bir güç olarak hareket etmekte, ideolojik, etnik ve sınıfsal bölünmelere karşı uyumu güçlendirmekte ve toplumu, ülkenin inşası ve onun kalkınması gibi ortak hedefleri gerçekleştirme doğrultusunda birleştirmektedir. Ülkenin tarihini ve coğrafyasını anlayıp başarılarından gurur duyarak aidiyeti derinleştirmektedir. Suudi Arabistan, binlerce yıllık tarihini bölgeyle ve dünyayla paylaşmış en eski milletlerden biridir ve o dönemler hakkında çok az şey bilinmektedir; bu yüzden Krallığın tarihi uzantıları üzerine kapsamlı saha, kazı ve akademik araştırmalar yürütülmektedir. Sosyal gelişim özgünlüğü ortadan kaldırmaz, aksine gücü ve güveni ifade eder." Alıntı bitti.

Bakın işte o burada, vatancılık bağlarını kutlamanın yasak olduğunu söyleyen Suud Hanedanı'nın ve "Vahhabi" Âli Şeyh'in tarihini inkar ediyor. Evet, vatancılığın kutsallığı hakkında söyledikleri tüm nâmeler, H. 1426-M.2005 yılında ulusal günü kutlama çalışmasını benimseyen Abdullah Âli Suud'un arzusu değiştiğinde Suudi medya ekibi ve tapınaklarının alime benzer rahipleri veya bir grup üst düzey ajanlar nezdinde de değişmiştir. Böylece dün haram olan bugün helal olmuştur; hatta Şarku'l Avsat gazetesinin saray yazarları nezdinde bile! Şayet kâfirler kertenkele deliğine girmiş olsalar, bu tür insanlar hiç tereddüt etmeden oraya girerler.

Vatan mefhumunun yok edilmesini ve sınırlara saygıyı belirli gruplara bağlama girişimi, yazarın, insanın hayat, devlet ve toplum hakkında tüm sorunlarına çözüm getiren İslam'ın mütekamil bir ideoloji olduğunu inkar etmeye ve İslam'ın açık ve net nâsırlarından ona dair tek bir delil dahi sunmadan İslam'ın Müslümanları "küresel tek bir ümmet" olmaya davet etmesini inkar etmeye yönelik umutsuz bir girişimdir; dahası yazarın, şerî deliller hakkında konuşmaktan kaçınma konusundaki tüm girişimleri, birçok rejim ve onların borazanlarının yaptığı gibi okuyucuyu, Mars'taki düşmanlardan gelen garip argümanlar olduğu konusunda aldatma girişimidir; tıpkı Şarku'l Avsat gazetesindeki bu tür entelektüellerin üzerinde yaşadığı ve hurafelerle yaşayan ve sömürgeci kafirleri yücelten bir nesil formüle etmeyi amaçlayan ve sömürgeci kâfirin insanlığı "başka gezegenlerdeki garip cisimlerin" dünyanın gelecekteki varlığına yönelik tehdidinden kurtaran Hollywood dizi ve filmlerinde olduğu gibi.

Evet, bu tür "entelektüeller" günlük olaylardan uzakta yaşıyorlar, aksine olaylara seyirci kalıyorlar ve başkalarının da bu hususta kendilerini örnek almalarını ve onların Suud Hanedanı yöneticilerinin ve Washington'daki işverenlerinin piyonları olmalarını istiyorlar. Belki de Gazze halkının, Hollywood filmlerinin yenilmez Yahudi varlığı hakkındaki tüm efsanelerini nasıl yerle bir ettiğini bilmiyorlar. Onların sorunu sadece Gazze halkıyla değil, aksine yenilmez düşman söylemlerine inanmayan tüm İslam ümmetidir; zira onların efsaneleri, Müslümanların arasında eskilerin masalları haline gelmiştir. Onların sorunları büyük İslam ümmetiyledir; çünkü Yahudi varlığının sarsılması, insanlığa özel bir risalet taşımayan, aksine Batılı ülkelere bağlı işlevsel bir devlet olan Suudi Arabistan da dahil olmak üzere Sykes-Picot'un tahtlarının sarsılmasının bir yansımasıdır.

Abdurrahman Raşid'in şerî delilleri inkar etme hatasına düşmemek için burada kısaca iki konuya değineceğim ki bu da: İslam ümmetinin "küresel" birliğini korumasının zaruretiyle ilgili şerî delil ve "Suudi Arabistan'ın en eski milletlerden biri olduğu" yalanı:

İslam ümmetine gelince; o tek kelimeyle tek bir ümmettir: **وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ** "Şüphesiz bu (insanlar) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir; ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise benden sakının." [Müminun 52] Bu birliğin sadece duygusal ve fikrî değil, aynı zamanda siyasi olduğu gerçeğine gelince; Peygamber efendimizin sünneti, hayatın her alanına dair tafsılı şerî hükümler yoluyla buna delalet etmektedir. Bu da Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlından dolayıdır: **المُسْلِمُونَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ إِنْ اشْتَكَى عَيْنُهُ اشْتَكَى كُلُّهُ وَإِنْ اشْتَكَى رَأْسُهُ اشْتَكَى كُلُّهُ** "Müslümanlar bir adam gibidir. Gözü ağrırsa bütün vücudu ağrır. Baş ağrırsa bütün vücudu ağrır." [Ahmed] Ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlından dolayıdır: **مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ، يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ، أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ، فَاقْتُلُوهُ** "İşiniz (yönetiminiz) tek bir adam üzerinde birleşmiş iken her kim gelir de asanızı parçalamak veya cemaatinizi (birliğinizi) bölmek isterse onu öldürün." [Müslim] Dolayısıyla tüm bu şerî mefhumların, Suud Hanedanı yöneticilerini ve onların haksız yere gasp ettikleri ayrıcalıklarını rahatsız ettiği gibi aynı şekilde çalışmalarını aldıkları mali bağışlar temelinde sınırlayanların çıkarlarını da rahatsız ettiğinden eminiz.

Suudi Arabistan'ın en eski milletlerden biri olduğu yalanına gelince; Suud Hanedanının yönetiminin en eski milletlerden biri olmadığını, aksine onların yönetiminin, 1.300 yıllık bir geçmişe sahip olan devleti aracılığıyla İslam ümmetinin Rabbinin şeriatı altındaki yönetimle kıyaslandığında kısa olduğunu herkes biliyor. Belki de yazarın, Suud Hanedanı'nın Osmanlı Hilafetine karşı çıktıkları konusunda kafası karışmıştır; zira onlar, Vahhabi ortaklarıyla "ayrılıkçı hareketler" oluşturmuşlar ve İslam ümmetinin yeteneklerini tekelleri altına almak için Basra Körfezi'nde ilk defa krallık rejimini yayan efendileri İngiltere'den aldıkları silahlı destek sayesinde Osmanlı Hilafetini birkaç işlevsiz devlete bölmek için çok çalışmışlardır.

Sonuç olarak medya çevrelerinin azim İslam dini hakkındaki hesaplarını gözden geçirmeleri gerektiğini vurgulamak isteriz; zira bu din, Allah Subhanehu ve Teala tarafından insanlığa indirilmiş baki olan bir dindir ve bizler hepimiz gidiciyiz.

Allah Subhanehu şöyle buyurmuştur: **وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ * قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْزِي الْأَيَّاتِ وَالنُّذُرِ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ * فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ * ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ * قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأَمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ * وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ * وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ** **Allah'ın izni olmadan hiç kimse inanamaz. O, akıllarını kullanmayanları murdar (inkârcı) kılar. De ki: "Göklerde ve yerde olan şeylere ibretle bakın!" Fakat, iman etmeyecek bir gürûha ne bu deliller, ne de uyarılar bir fayda verir. Aslında onlar, bu halleriyle ancak kendilerinden önce gelip geçenlerin helâk günlerinin benzerini beklemektedirler. De ki: "Öyleyse olacak olanları bekleyin bakalım, ben de sizinle beraber beklemekteyim! Sonunda biz, önceleri yaptığımız gibi peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. De ki: "Ey insanlar! Benim dinimden şüpheye iseniz, (bilin ki) ben Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam, fakat ancak sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana müminlerden olmam emrolundu. Ve (bana) hanîf (Allah'ın birliğini tanıyıcı) olarak yüzünü dine çevir; sakın müşriklerden olma, diye (emredildi). Allah'ı bırakıp da sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan, o takdirde sen mutlaka zalimlerden olursun."** [Yunus 100-106]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Nizar Cemal